

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Finansdepartementet

Yttrande över betänkandet Skatt på engångsartiklar (SOU 2020:48)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Förslaget innehåller en lag om skatt på engångsmuggar och -livsmedelsbehållare innehållande plast. Skattenivån utgår från andelen plast i produkterna. Skatten ska vara fem kronor per mugg och sju kronor per livsmedelsbehållare, men avdrag får göras för engångsartiklar med ett lågt plastinnehåll. Vid högst en procents plastinnehåll får avdrag göras med fyra kronor per mugg och fem kronor per livsmedelsbehållare. Vid högst tio procents plastinnehåll får avdrag göras med två respektive tre kronor. Skattskyldig är den som tillverkar, för in eller importerar skattepliktiga varor eller som godkänts som lagerhållare. Från skattskyldighet undantas skattepliktiga varor som vid varje tillfälle inte överstiger 40 engångsartiklar. Det föreslås följändringar i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, skatteförändelagen (2011:1244) och tullagen (2016:253).

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Utredningen anger att syftet är att minska användningen av engångsartiklar som har negativ miljöpåverkan i form av nedskräpning, uppkomst av avfall, förbrukning av resurser och utsläpp av växthusgaser, som en del av att understödja en övergång till en mer resurseffektiv och biobaserad cirkulär ekonomi. Utredningen anger att beskattning av negativ miljöpåverkan är en del av regeringens politik för grön skatteväxling. Grön skatteväxling innebär att ekonomiska styrmedel som till exempel skatt på negativ miljöpåverkan används för att ställa om samhället i en miljövänlig riktning genom att nya eller höjda miljöskatter växlas mot sänkta skatter på jobb och företagande. Syftet med en skatt på muggar och livsmedelsbehållare i plast är att den ska leda till en beteendeförändring hos konsumenter och näringsidkare, att de ska välja bort beskattade engångsartiklar till förmån för motsvarande produkter som kan användas många gånger alternativt engångsartiklar av andra material som är bättre för miljön.

Regelrådet finner beskrivningen av bakgrund och syfte godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Utredningen anger att enligt kommittédirektiven ska utredningen föreslå regler och andra åtgärder som kan behövas för att minska negativa miljöeffekter av engångsartiklar. Uppdraget är i första hand att föreslå en skatt på engångsartiklar, men det ingår också att i den utsträckning det är motiverat utreda andra lösningar än beskattning som kan minska användningen av engångsartiklar. Utredningen redovisar utförligt kring olika typer av och urvalskriterier för styrmedel, hur skatt förhåller sig till andra styrmedel samt vilka möjligheter och begränsningar som finns för användning av skatt. Utredningen redogör vidare utförligt för metodik, överväganden och beslut om val av beskattningsbara produkter och material, inklusive skattenivåer, samt referensalternativ. Beskrivningen av referensalternativen omfattar bland annat frivilliga initiativ av privata aktörer samt befintliga och nya regleringar på området.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Utredningen anger att engångsartiklar inte omfattas av någon harmoniserad EU-reglering avseende beskattning och att medlemsstaterna därmed har möjlighet att införa regler om sådan beskattning så länge reglerna inte leder till gränsformaliteter i handeln mellan medlemsstater samt följer de generella unionsrättsliga reglerna om proportionalitet. Den föreslagna skatten bedöms uppfylla dessa krav. Utredningen anger vidare att enligt engångsplastdirektivet är EU:s medlemsstater skyldiga att vidta åtgärder för att minska förbrukningen av exempelvis muggar och livsmedelsbehållare helt eller delvis av plast för engångsbruk. Utredningen anger att EU:s statsstödsregler måste beaktas vid utformningen av nationella punktskatter och särskilt förslaget om undantaget från skatt av livsmedelsbehållare för enklare förtäring, om behållaren förpackas industriellt och är nödvändig för att säkerställa hållbarheten på livsmedlet. Utredningen anger att det är svårbedömt om undantaget kan anses utgöra ett otillåtet gynnande av producenter och importörer som sätter den typen av behållare på marknaden. Givet den osäkerhet som finns kring detta bör kontakter tas med EU-kommissionen innan beslut fattas och det kan därvid även bli aktuellt att göra en formell anmälan av den planerade skatten. Utredningen anger även att förslaget bör anmälas i enlighet med direktivet om tekniska föreskrifter och informationssamhällets tjänster (anmälningsdirektivet).

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Utredningen anger att eftersom den föreslagna lagen innebär att en helt ny skatt införs behövs en viss tid för att såväl Skatteverket som skattskyldiga ska kunna anpassa sina rutiner och system. Mot denna bakgrund görs bedömningen att skatten ska tas ut från och med den 1 november 2021. Det är dock lämpligt att Skatteverket ges möjlighet att handlägga ansökningar om godkännande som lagerhållare innan skatten kommer att tas ut och det föreslås därför att lagen träder i kraft den 1 september 2021 och att reglerna om lagerhållare ska tillämpas från och med detta datum. Övriga bestämmelser ska tillämpas första gången på skattskyldighet som inträder efter utgången av oktober 2021. Ändringarna i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och skatteförfarandelagen bör träda i kraft den 1 september 2021, eftersom Skatteverket ska handlägga ansökningar om godkännande som lagerhållare från denna tidpunkt. Ändringen i tullagen kan dock träda i kraft först i samband med att skatten börjar tas ut, dvs. den 1 november 2021. Utredningen anger att förslagen om ikraftträdande

bygger på tidsplanen enligt januariavtalet och att hänsyn inte tagits till om något annat ikraftträdande vore mer lämpligt utifrån coronapandemins effekter.

Såvitt Regelrådet kan se förekommer ingen redovisning av behov av speciella informationsinsatser.

Regelrådet finner redovisningen av hänsyn till särskild tidpunkt för ikraftträdande godtagbar, men redovisningen av behov av speciella informationsinsatser bristfällig.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Utredningen beskriver berörda företag med utgångspunkt från olika källor. Enligt en rapport från Svenska MiljöEmissionsData (SMED) finns en enda svensk tillverkare för livsmedelsbehållare i plast. Företaget tillverkar snabbmatsförpackningar i expanderad polystyren (EPS), en typ av förpackning som kommer att förbjudas i samband med införandet av engångsplastdirektivet. De flesta muggar och livsmedelsbehållare för engångsbruk importeras av grossister, som i sin tur säljer produkterna vidare till bland annat kaféer och restauranger. SMED uppskattar att det sannolikt finns färre än sju stora grossister. Det anges att aktörer inom branschen uppskattar att det finns cirka tio större grossister på marknaden och ett större antal mindre grossister, men att uppgiften är osäker. Den SNI-kod som bäst motsvarar grossister som importerar muggar och livsmedelsbehållare är SNI 46 499 och innefattar partihandel för muggar i papper och plast samt bägare i papper och plast som kan anses vara likvärdigt med livsmedelsbehållare. SNI-koden innehåller dock även företag som driver partihandel med en mängd andra produkter. Enligt SCB:s företagsdatabas finns det totalt 2 575 grossister inom denna kategori. Företag med fler än fem anställda utgörs av 218 företag. Det finns 15 företag som klassas som medelstora eller stora företag. En annan SNI-kod som några grossister använder som huvudkod är 46 762 som är partihandel med emballage med 454 registrerade företag. Företag med fler än fem anställda utgörs av 91 företag. Totalt inom båda SNI-kategorierna finns 309 företag med fler än fem anställda och totalt 7 500 anställda. Antalet producenter som omfattas av producentansvaret för plastförpackningar och som är registrerade uppgår till cirka 6 000–7 000 stycken. Det kan vara fler eftersom det finns s.k. friåkare som inte är registrerade som producenter och därmed inte betalar men som utnyttjar infrastrukturen för insamling och hantering av avfallet. Sammanfattningsvis anger utredningen att uppgifterna från branschen, SCB och tidigare uppskattningar från SMED ger en otydlig bild av antalet importörer och tillverkare och en exakt bild av antalet företag kan fås först när de skattskyldiga börjar registrera sig som lagerhållare. I den fortsatta analysen och beräkning av konsekvenser antar utredningen att det kan röra sig om cirka 300 företag. Antagandet bygger på att det är företag som har fler än fem anställda inom de SNI-kategorier som är aktuella för muggar och livsmedelsbehållare för engångsbruk.

2019 fanns det totalt 25 635 restauranger registrerade under branschkode restaurangverksamhet, SNI-kod 56 100, som innehåller även restauranger för snabbmat och kaféer. De flesta av dessa, cirka 70 procent, är mindre restauranger med färre än 5 anställda. Det är 130 restauranger som har fler än 50 anställda. Det uppskattas att cirka 40 procent av alla luncher och 51 procent av alla middagar som äts ute avhämtas. Det finns vidare 3 324 livsmedelsbutiker i Sverige, varav ICA står för 51 procent av marknadsandelarna, Axfood för 18 procent och Coop på 17 procent. De flesta av dessa livsmedelsbutiker säljer mat för avhämtning. Det mesta säljs färdigförpackat, men några erbjuder också plockmat. Servicebutiker som Pressbyrå och 7-Eleven finns på cirka 500 platser runt om i Sverige. De baserar stor del av sin omsättning på färdigförpackad mat och dryck och kommer därmed att påverkas av skatten. Även de cirka 4 600 livsmedelsföretagen skulle kunna påverkas av skatten. Företag som erbjuder alternativa lösningar påverkas också.

Regelrådet finner redovisningen av antal berörda företag utifrån antal, storlek och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

Tillverkare och importörer

Skattskyldiga är enligt förslaget de som tillverkar, för in, tar emot eller importerar skattepliktiga muggar och livsmedelsbehållare. Utredningen anger att skattskyldighet innebär en administrativ löpande hantering i form av att redovisa, dokumentera och betala skatt varje månad. Inför införandet av skatten på plastbärkassar antogs att företagen i genomsnitt skulle behöva lägga ned sex timmar i månaden på sådant arbete och utredningen bedömer att motsvarande gäller för denna skatt. Det innebär en årlig kostnad per företag på cirka 36 500 kronor, beräknat utifrån en medellön på 36 900 kronor inkl. semesterersättning 12 procent, arbetsgivaravgifter 31,40 procent samt overheadkostnader 25 procent. Med utgångspunkten att det finns cirka 300 tillverkare och importörer innebär det en total administrativ årlig kostnad på cirka 11 miljoner kronor för samtliga skattskyldiga tillverkare och importörer. Vidare behöver de skattskyldiga initialt vidta vissa förberedande åtgärder, som att sätta sig in i den nya lagstiftningen, se över och anpassa sina rutiner och system till den nya skatten samt att registrera sig hos Skatteverket om det är aktuellt. Det inledande arbetet beräknas ta cirka en arbetsdag i anspråk, dvs. åtta timmar per företag, vilket motsvarar en kostnad på 4 000 kronor per företag och en total kostnad på cirka 1,2 miljoner kronor. För företag som importerar skattepliktiga varor vid ett begränsat antal tillfällen per år bedöms administrationen bli relativt begränsad.

Andra kostnader och verksamhet

Tillverkare och importörer

Utredningen anger att skatten kommer att innebära att försäljningen och efterfrågan på muggar och livsmedelsbehållare för engångsbruk kommer att minska och att om skatten får avsedd effekt, d.v.s. att fler väljer flegångsalternativ före engångsalternativ, kommer omsättningen för tillverkare och grossister som importerar muggar och livsmedelsbehållare att påverkas negativt. Enligt utredningens uppskattningar som avser muggar kan förbrukningen minska med ungefär 25 procent, vilket skulle innebära en minskad försäljning med 125 miljoner muggar och cirka 125 miljoner kronor i förlorad omsättning om en engångsmugg med lock kostar en krona. Vid samma antagande för livsmedelsbehållare innebär det en minskad försäljning med motsvarande 350 miljoner kronor vid en kostnad på cirka 2,50 kronor för en livsmedelsbehållare med lock. Vad gäller livsmedelsbehållare finns det större möjligheter att hitta alternativ utan plast, åtminstone för sådan mat som inte kräver skydd i form av en vätskebarriär. Alla livsmedelsbehållare kan troligen inte ersättas av plastfria alternativ, men andelen plast bör kunna minska. Skatten och dess avdragsmöjlighet utifrån andelen plast anges kunna ge en skjuts för tillverkande och importerande företag att finna ny teknik och lösningar för att minska mängden plast i produkter för engångsbruk. Flera av de företag som importerar engångsalternativ importerar också flegångsalternativ. De bör därför inte påverkas negativt eftersom de till viss del kan ersätta förlorad försäljning av engångsartiklar med ökad försäljning av flegångsartiklar. Nya företag som tillverkar och importerar flegångsalternativ kan också växa upp på marknaden.

Utredningen anger vidare att eftersom skatten endast tas ut på muggar och livsmedelsbehållare som innehåller plast och eftersom andelen plast även har betydelse för skattens nivå så finns det starka incitament för företag att verifiera att deras artiklar inte innehåller plast och därmed inte är skattepliktiga eller att de innehåller en så låg andel plast att skatteavdrag medges. Kostnaden för den sortens analys uppgår i dagsläget till ungefär 7 000 kronor per analys. Antalet analyser som varje företag kan behöva göra är dock svårt att bedöma och beror också på hur många olika typer av skattepliktiga muggar och livsmedelsbehållare företagen har i sitt sortiment.

Restauranger och kaféer

Samtliga av de kaféer, restauranger och servicebutiker som tillhandahåller beskattade engångsartiklar påverkas av en skatt genom ökade kostnader för inköp. I dag uppges kaféer och restauranger betala 80 öre till två kronor för inköp av muggar och plastglas med lock respektive en till tre kronor för livsmedelsbehållare. Det är en total kostnad per år som uppgår till mellan 1,1 och 2 miljarder som delvis skulle kunna sparas in om de i stället erbjuder kunder att använda flegångsalternativ. Snabbmatsställen såsom hamburgerkedjor och pizzerior serverar ofta maten i plastfria pappersbehållare eller flexibla omslag, som inte omfattas av skatten och påverkas framför allt av skatten när det gäller försäljning av dryck i beskattade muggar. Utredningen anger att det är rimligt att anta att kostnaden förs över till konsumenten, men att vissa restaurang- eller kaféägare kan välja att själva ta kostnaden för skatten för att inte förlora kunder. Kostnaderna för restauranger och kaféer beror också på konsumenternas beteende. Om konsumenter kan använda egna muggar och livsmedelsbehållare för flegångsbruk innebär det inte ökade kostnader för restauranger och kaféer, vilket dock förutsätter att det inte äventyrar hygienkraven. I stället får restaurangerna minskade kostnader eftersom de inte behöver köpa in engångsmuggar och livsmedelsbehållare för engångsbruk. Om kaféer och restauranger för över skatten på konsumenten innebär det ökade kostnader för konsumenten, vilket eventuellt kan leda till minskad försäljning om det inte finns attraktiva alternativ att erbjuda konsumenten. En ökning av kostnaden med en procent för kaffe uppskattas exempelvis medföra en efterfrågeminskning med cirka 0,19 procent. En skatt på tre kronor skulle kunna innebära att försäljningen minskar med cirka 390 miljoner kronor om en kaffe kostar 30 kronor. För hela restaurangbranschen är det cirka 0,3 procent av den totala omsättningen. En ökad användning av flegångsalternativ kan också leda till lägre kostnader för kaféer och restauranger vilket skulle kunna leda till att priset på kaffe sänks på längre sikt och att efterfrågan i stället ökar.

Utredningen anger vidare att restauranger och kaféer som väljer att ingå i ett pantsystem för flegångsalternativ inledningsvis får ökade kostnader, då det kan innebära en initial kostnad att gå med i ett pantsystem och en viss transaktionskostnad för att administrera pantsystemet. I vissa pantsystem krävs att kaféerna diskar muggar och matlådor för flegångsbruk, vilket innebär kostnader i form av tid för personalen men också förbrukning av vatten, el och diskmedel. De större kafékedjorna och restaurangerna har tillgång till diskmaskiner och konsekvenserna för dem blir ökad arbetstid och ökad förbrukning av vatten, diskmedel och energi. De sparar samtidigt in kostnader på minskade inköp av engångsartiklar. Mindre kaféer och restauranger kan dock ha svårt att få plats för diskmaskin. Utredningen ger exempelberäkningar av kostnader för diskning och inköp av diskmaskin alternativt anlita en extern diskmaskintjänst samt jämför kostnaderna för engångs- resp. flegångsartiklar, med utgångspunkt från olika studier och egna antaganden. Utredningen anger att kostnaden för att köpa flegångsmuggar som ska ingå i pantsystemet inte ingår eftersom muggen säljs vidare direkt till kunden och kan till och med innebära en intäkt om den säljs för lite högre pris än inköpskostnaden. Utredningen gör bedömningen att kostnaderna för diskning av flegångsalternativ sammantaget är lägre än kostnaderna för inköp av engångsalternativ. Den administrativa kostnaden som restaurangen betalar till pantsystemet finns dock inte med i sammanställningen. Den kostnaden kan innebära att kostnaden för flegångs- och engångsalternativ blir lika höga.

Dagligvaruhandeln

Även butiker som säljer mat påverkas negativt genom att priset på livsmedelsbehållarna och muggarna ökar. Skatten kan antingen övervältras på konsumenten som då får en ökad kostnad alternativt att butiken väljer att stå för den ökade kostnaden för att inte förlora snabbmatskunder. De större dagligvarukedjorna påverkas också men aktörer utredningen talat med uppges att försäljning av mat och dryck för avhämtning troligen är relativt liten i förhållande till deras totala omsättning. Det anges att en av de stora dagligvarukedjorna redan nu har som mål att till 2020 helt ska sluta sälja engångsmuggar och tallrikar i plast. Utredningen anger också att det finns större möjligheter för de större kedjorna att

erbjuda försäljning av färdigförpackad mat i återanvändbara behållare i ett roterande system där kunden kan återlämna den till någon av de stora kedjorna som sedan diskas via till exempel en extern disk tjänst. De butiker som säljer muggar och tallrikar i storpack påverkas också av skatten. En mugg som beskattas med 3 kronor som helt övervältras på kunden innebär ett relativt stort prispåslag för ett storpack med muggar och efterfrågan kan därmed minska.

Livsmedelsföretag

Dessa företag kan påverkas av skatten om de levererar mat till dagligvaruhandeln som är färdigförpackad i beskattade livsmedelsbehållare. Utredningen anger dock att det är rimligt att anta att det endast är en liten andel av livsmedelsföretagens försäljning som skulle påverkas av skatten.

Företag som erbjuder alternativa lösningar

Utredningen anger att då efterfrågan på livsmedelsbehållare och muggar för engångsbruk förmodas minska som en följd av skatten bör skatten leda till att efterfrågan på flergångsalternativ ökar, vilket skulle gynna tillverkare och importörer av livsmedelsbehållare och muggar för flergångsbruk. Utredningen beskriver vidare flera initiativ med t.ex. pant på muggar och livsmedelsbehållare för flergångsbruk och anger att skatten bör ha en positiv effekt på dessa redan pågående initiativ men även på utvecklingen av nya affärsidéer. Det bör finnas goda möjligheter för utveckling av småföretag som utvecklar system som bygger på att konsumenterna använder flergångsmuggar som kan lämnas in för diskning. Det kan också skapa möjligheter för nya nischer bland företag som i dag till exempel hyr ut utrustning och levererar glas och porslin till fester och evenemang. Utredningen anger vidare att det idag är det något dyrare att tillverka engångsartiklar i mer miljövänliga material som till exempel bagasse, bambu, palmblad och vetestrå och att den föreslagna skatten skulle kunna jämna ut skillnaden och skapa en ökad efterfrågan på alternativa material. En skatt kan ge en extra skjuts i riktning mot ökad teknisk utveckling och att produktion av engångsmuggar och matlådor i ökad grad sker i Sverige.

Coronapandemins påverkan på skattens effekter

Utredningen anger att den rådande pandemin har fört med sig konsekvenser som utredningen under arbetets gång inte kunnat förutse och inte heller kunnat beakta i förslagen. Det går i nuläget inte att bedöma hur effekterna av pandemin kommer att påverka samhället i stort och de branscher som är särskilt berörda, men det anges att det framför allt är två viktiga aspekter som behöver tas hänsyn till i införandet av skatten och i analysen av skattens effektivitet. Den första aspekten avser rädsla för smittspridning. Förslagen bygger på antaganden att det ska finnas möjligheter för konsumenterna att välja ett flergångsalternativ, till exempel flergångsprodukter som är del i ett roterande pantsystem, eller att konsumenterna ges möjlighet att använda sin egen medhavda mugg eller matlåda. Dessa möjligheter har minskat under pandemin. Det finns en rädsla för smittspridning som har lett till att kaféer och restauranger inte längre tar emot medhavda muggar och matlådor. Avhämtning av mat och dryck har också ökat under pandemin då en del konsumenter inte kunnat eller velat gå ut och äta mat, och användningen av engångsartiklar har i stället ökat. Det har också varit ett sätt att leverera mat till riskgrupper. Den andra aspekten avser pandemins påverkan på kafé- och restaurangbranschen, som drabbats mycket hårt. Utredningen hänvisar exempelvis till en utredning som beräknat att ca 43 500 arbeten inom hotell- och restaurangnäringen, vilket motsvarar cirka en fjärdedel av de förvärvsarbetande i branschen, riskerar att gå förlorade.

Regelrådet gör följande bedömning. Utredningen har utförligt redovisat många relevanta aspekter som kan få effekter på företagets kostnader, tidsåtgång och verksamhet, både kvantitativt och kvalitativt. Utredningen hänvisar till många offentliga och privata studier och initiativ för pantsystem och andra lösningar som syftar till att minska avfall och miljöpåverkan. I samband med detta konstaterar utredningen att det kan finnas risk för problem med exempelvis lukt och bakterier och att det därför kan vara svårt att säkerställa livsmedelssäkerheten. Det framgår också att olika system förutsätter olika

typer av avgifter, exempelvis anslutningsavgifter, licensavgifter, administrationsavgifter, sorteringsavgifter och serviceavgifter. Med något undantag finns inga kvantifieringar av dessa kostnader, vilket hade varit önskvärt för att få en bättre bild av vilka kostnader det kan vara fråga om. Regelrådet noterar vidare att flera initiativ finns på forsknings- och försöksstadiet, vilket gör att finansieringsfrågor är oklara och därmed även antagandena om möjligheterna att ingå i sådana system.

Regelrådet finner dock redovisningen av förslagets påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Det framgår av redovisningen ovan att, och på vilka sätt, konkurrensen kan påverkas mellan olika företag, t.ex. genom att tillverkare och importörer av engångsartiklar missgynnas i förhållande till motsvarande av flergångsartiklar och att små företag, framför allt riktigt små restauranger, kaféer, food trucks, food courts, kiosker och gatukök som har svårt att erbjuda kunderna flergångsalternativ i form av pantsystem för att de saknar disk-möjlighet och förvaringsplats, också kan missgynnas i jämförelse med större företag. Det förekommer övergripande och i viss utsträckning detaljerad redovisning kring EU:s regler kring tekniska handelshinder och statsstöd och osäkerheter kring förslaget i den senare aspekten lyfts. Det hade dock varit önskvärt med en mer utförlig redovisning av hur konkurrensförhållanden mellan svenska och utländska företag, inom och utanför EU, påverkas av förslaget samt tydligare beskrivningar av sannolikheten för att många företag riskerar att gå i konkurs.

Regelrådet finner emellertid redovisningen av påverkan på konkurrensförhållanden godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Utredningen har utförligt redovisat hur regleringen påverkar företagens kostnader, tidsåtgång och verksamhet. Regelrådet kan inte se att det finns någon redovisning av förslagets påverkan på företagen i andra avseenden, men såvitt Regelrådet kan bedöma finns ingen uppenbar anledning att anta att sådan påverkan skulle finnas.

Regelrådet finner därför avsaknad av redovisning av påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Förslaget innebär en tröskelregel som medför undantag från skattskyldighet vid införsel, mottagande och import av skattepliktiga varor i mycket ringa omfattning, satt till 40 varor per tillfälle. Utredningen anger att skattskyldighet för all införsel, mottagande och import av skattepliktiga varor skulle ge upphov till en omfattande administrativ börda. Vad gäller tillverkning så bedömer utredningen att engångsartiklar i form av muggar och livsmedelsbehållare är varor som framställs under sådana förhållanden att det inte finns behov av något generellt undantag från skattskyldighet vid små volymer.

Regelrådet gör följande bedömning. Utredningen har på olika sätt redovisat vilka effekter de föreslagna reglerna skulle få på små företag. Redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning är däremot inte lika utförlig eller tydlig. Av resonemangen kring tröskelvärden vid införsel och import samt tillverkning kan vid en välvillig tolkning slutsatsen dras att hänsyn är tagen till små företag.

Trots vissa brister finner Regelrådet därför redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning godtagbar.

Sammantagen bedömning

Utredningen har gjort en mycket grundlig och utförlig konsekvensutredning. Resonemangen kring alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd, liksom kring förslagets effekter på företag, är utförliga och i många fall kvantifierade. Med undantag för behov av speciella informationsinsatser förekommer redovisning av alla för en konsekvensutredning relevanta delar. Det är även positivt att det resoneras kring coronapandemins effekter och att det lämnas förslag på utvärdering av skatten. Regelrådet noterar dock att såväl utredningen som remitterande departement hänvisar till en pågående utredning inom regeringskansliet för genomförandet av engångsplastdirektivet som i stor utsträckning har anknytning till innevarande utredning. Regelrådet anser att det hade varit lämpligt att avvakta remittering av innevarande betänkande till dess att den pågående utredningen är färdigbehandlad.

Regelrådet finner emellertid att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 9 december 2020.

I beslutet deltog Elisabeth Thand Ringqvist, ordförande, Annika Bergman, Hans Peter Larsson, Claes Norberg och Lennart Renbjär.

Ärendet föredrogs av Anna Stattin.

Elisabeth Thand Ringqvist
Ordförande

Anna Stattin
Föredragande